

Blomstertid

När vi startade Lärkan var entusiasmen och tron på oss själva, som bärare av budskap om större gemenskap, något som visade sig ligga i tiden. Vi var långt ifrån ensamma. Bland annat hade i USA Vietnamkrigets kostnader i lidande skapat starka motreaktioner. Under de närmaste åren exploderade förhoppningarna om en bättre värld under Flower Power-eran.

Spisarkvällar

Spisarkvällarna var dedikerade för mys och grammfonmusik och förgylldes med spisarskorpor, avlånga kardemummaskorpor med lite smör som smälte lagom mycket när man doppade dem i teet.

Hösten 1966 var jag diskjockey två kvällar i veckan. Då var det en betydligt enklare uppgift än idag, 2016, men en spännande roll som inbjöd till olika försök med variationer.

Ljudteknikerna hade börjat anamma elektroniken, som innebar mindre apparater med höga effekter. Högtalarna tillverkades lokalt, eftersom kunskaper fanns hos ljudentusiasterna som ingick i Lärkankretsen.

Musiken spelades högt och valdes med omsorg. Det lämnades plats för olika stilar. Uffe Gramh hade en egen kanal till skivarkiven genom sin pappa Acke och var välförsedd med musik som vi andra inte kände till. Kopplingen mellan blues och jazz var fortfarande tydligt och Uffe, som älskade jazz, kunde med sina stunder vid grammfonen få vilken jazztivilare som helst att gilla läget.

Under diskopausen spelades en LP, utan avbrott och ofta nyinköpt. Under tiden gick jag runt och snackade med besökarna och frågade om önskelåtar, som spelades upp när LP:n var klar. Spisarkvällarna blev populära. Besökare kom från andra sidan stan: Mariehäll, Ursvik och Duvbo. Mys- och musikbehovet var överraskande stort.

Flower Power

1966 och de närmaste åren var en storhetstid för rockmusiken. Våra LP-inköp blev ett viktigt inslag. Den första LP:n blev debutalbumet av LA-gruppen *Love*, första rockgruppen som fått skivkontrakt med Elektra Records samma år. "My Little Red Book" inledde albumet med ett stöttigt riff och hade tidigare givits ut som singel med viss framgång i USA. På sid två fanns bland annat "Hey Joe", en udda låt som snart gick till historien som Jimi Hendrix genombrott.

Under hösten slog Flower Power-musiken ut i full blom i San Francisco: Doors, Jefferson Airplane, Grateful Dead, Mamas and Papas, Mothers of Invention och många fler. Snart anslöt sig grupper från hela världen: Pink Floyd, Cream, Procol Harum, Bee Gee, Status Quo och inte minst Vanilla Fudge som var mina absoluta favoriter.

Ett utmärkande drag för musiken var spännvidden i ljud och arrangemang, ingen var den andra lik och man tog ut svängarna ordentligt. Även Beatles lösgjorde sig från sin tidigare stil med Sgt Pepper-albumet och anammade naturligtvis även fredsbudskapet bland blommorna. Kanske hade John Lennons nonchalanta framtoning inspirerat till kaxigheten i Flower Power-protesterna.

Levande musik

På lördagskvällarna var det ”club alouette” som bjöd på levande musik. Under sommaren 1966 umgicks vi med de unga Svalgrändsgrabbar i ***Hawks*** som till en början blev som ett husband men snart ersattes av de lite mer erfarna gubbarna i ***Apacherna*** som trivdes bra på Lärkan och lockade till sig många andra spännande musiker. På så sätt blev den lilla scenen en mötesplats för massor av olika lirare, även utländska gäster. Men det får bli en annan historia.

Musiken betydde oerhört mycket för den goda andan. Det var en fantastisk upplevelse att tillsammans med kretsen mysande Lärkanvänner möta det stora musikutbud som tog plats runt om i världen och på vår egen lilla scen, som kom att växa lite med åren.

Pelle Alm

2016-06-13

(2016-06-25)